

СИСТЕМНА ОЦІНКА РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ЕКОЛОГІЧНОГО ОПОДАТКУВАННЯ У КОНТЕКСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОЛОГО- ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПРОСТОРОВОГО РОЗВИТКУ

Є.В. Мішенін
доктор економічних наук, професор
Сумський державний університет
(Україна, м. Суми; e-mail: eugeniy_mishenin@yahoo.com)

І.Є. Ярова
кандидат економічних наук
Сумський державний університет
(Україна, м. Суми; e-mail: zhs813@ukr.net)

У статті поглиблено принципи екологічного оподаткування у контексті соціально-еколого-економічної безпеки просторового розвитку. Розкрито теоретико-методологічну основу формування екологічного оподаткування в системі суспільних екологічних затрат та механізмів регулювання платного природно-ресурсного господарювання. Обґрунтована структурна схема співвідношення зовнішніх ефектів (витрат), екологічних затрат та механізмів їх інтернаціоналізації у контексті забезпечення національної безпеки. Сформовано основні напрями макроекономічного аналізу результативності екологічного оподаткування. Обґрунтовано методологію врахування екологічних платежів та еколого-економічних ризиків під час оцінки ефективності природоохоронних заходів. Окреслено основні проблемні ситуації екологічного оподаткування, що негативно впливають на стан соціально-еколого-економічної безпеки у галузевому та просторовому вимірі. Доведена необхідність удосконалення системи обліку та звітності екологічного та природно-ресурсного розвитку для збалансованої оцінки соціально-еколого-економічних загроз національній безпеці. Охарактеризовано прояви впливу тіньової економіки на загрози екологічній безпеці країни.

Ключеві слова: екологічне оподаткування, соціально-еколого-економічна безпека, просторовий розвиток, екологічні затрати, макроекономічний аналіз, ефективність природоохоронних заходів, тіньова економіка.

Постановка проблеми. Сучасний організаційно-технологічний рівень суспільного виробництва, а також досягнення науково-технічного прогресу не дають змогу певною мірою забезпечити соціально-еколого-економічну безпеку природно-ресурсного користування на всіх ієрархічних рівнях просторового розвитку (національному, регіональному, локальному). Тому витрати на запобігання забрудненню навколишнього природного середовища та компенсацію негативних наслідків у територіально-просторовому вимірі, а також у різних секторах економіки є об'єктивно обумовленими та набувають статусу суспільно необхідних витрат, які повинні враховуватися і регулюватися у відтворювальних процесах. Конструктивним інструментарієм розв'язання проблеми раціонального використання природних ресурсів та зменшення рівня забруднення навколишнього природного середовища є регулювання процесів природно-ресурсного користування на основі застосування податкових механізмів, природно-ресурсних платежів різного спряму-

вання. Екологічні податки, природно-ресурсні платежі повинні стати ефективним інструментом щодо компенсації затрат та запобігання економічному збитку від забруднення та еко-деструктивного стану природних ресурсів на різних просторових рівнях господарювання, в різних секторах економіки і, зрештою, забезпечувати досягнення параметрів соціально-еколого-економічної безпеки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Концептуальну основу формування системи екологічних платежів було закладено в теоретико-методичних положеннях оцінки економічного збитку від забруднення навколишнього природного середовища, що відображено у працях науковців Сумської школи економіки природокористування та охорони навколишнього середовища, яку очолював відомий вчений, професор О.Ф. Балацький [1–3].

Сучасний погляд на екологічне та природно-ресурсне оподаткування як інструмент економічного механізму екологічного регулювання природно-ресурсного користування та охорони

навколишнього природного середовища в аспекті забезпечення соціально-еколого-економічної безпеки просторового господарювання наведено у низці праць провідних вчених [4–9]. У них досліджується: сутнісно-змістовна основа екологічного оподаткування та особливості його застосування в Україні; динаміка забруднення довкілля та надходження екологічних платежів у взаємозв'язку з обсягами бюджетів фінансування природоохоронних заходів; напрями та механізми удосконалення чинної системи екологічного та природно-ресурсного оподаткування з огляду на досвід розвинених країн.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз останніх публікацій дає підстави стверджувати, що недостатньо дослідженими залишаються питання щодо визначення сутності поняття екологічного податку, оцінки результативності застосування системи екологічних податків та природно-ресурсних платежів у взаємозв'язку з макроекономічними показниками національної системи господарювання та параметрами соціально-еколого-економічної безпеки. Конкретизації потребують і пропозиції для подальшого удосконалення чинної системи екологічного оподаткування у взаємозв'язку з методологією оцінки ефективності природоохоронних заходів, і проявами впливу тіньової економіки на загрози екологічної безпеки країни. Останнє потребує здійснення гіпотетичної оцінки тіньових еколого-економічних «провалів» у природогосподарюванні.

Метою дослідження є поглиблення принципів розвитку системи екологічного оподаткування та аналізу результативності її застосування з урахуванням впливу тіньової економіки, а також оцінки ефективності природоохоронних заходів у контексті соціально-еколого-економічної безпеки просторового розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. У системі організаційно-економічного механізму екологічного регулювання та забезпечення соціально-еколого-економічної безпеки просторового розвитку є екологічні податки (платежі) за забруднення навколишнього природного середовища, збори (платежі) за спеціальне використання природних ресурсів (капіталу), штрафні санкції за наднормативне забруднення довкілля та екодеструктивний стан природних ресурсів. Усі ці елементи системи екологічного регулювання мають комплексний характер, оскільки одночасно є стимулюючими інструментами екологізації виробництва та джерелами формування природоохоронних фондів на різних ієрархічних рівнях просторового розвитку.

Екологічний податок за своєю економічною сутністю є компенсацією за еколого-економічний збиток від забруднення навколишнього природного середовища. Тому сума сплаченого податку, загалом, повинна забезпечувати фінансування природоохоронних заходів, а також відповідати величині еколого-економічного збитку від забруднення навколишнього природного середовища [10]. У цьому аспекті екологічний податок має неподаткову природу, оскільки компенсаційність є ознакою неподаткових платежів [11]. Слід наголосити, що згідно з визначенням Європейського екологічного агентства, екологічні податки можуть бути (в широкому розумінні) визначені як «усі податки, база стягнення яких спричиняє специфічний негативний вплив на навколишнє природне середовище» [12]. Директорат із податків і митних зборів Європейської комісії розподілив екологічні податки на сім груп за сферами їх використання [12]: енергетичні (на моторне та енергетичне паливо, електроенергію); транспортні (податки на пройдені кілометри, щорічний податок із власників); плата за забруднення (емісія забруднюючих речовин у атмосферу і викиди у водні басейни); плата за розміщення відходів на звалищах та їх переробку; податки на викиди речовин, що призводять до глобальних природно-екологічних змін (руйнування озонного шару); податок на шумовий вплив.

Економічні методи екологічного регулювання компенсації зовнішніх (екстернальних) витрат, їх інтернаціоналізації у внутрішні витрати господарських суб'єктів на основі принципів платного природокористування (зокрема, екологічних податків, природно-ресурсних платежів), пов'язують з існуючим класичним поняттям екологічних затрат (*environmental costs*), які налічують:

1. Витрати на природоохоронні заходи, у т.ч. із запобігання забрудненню навколишнього природного середовища та зменшення його негативного впливу.

2. Економічний збиток від забруднення, що складається з витрат на запобігання негативному впливу навколишнього природного середовища на реципієнтів та на компенсацію негативних наслідків цього впливу. Слід зауважити, зазначимо, що збиток від витрат сировини та матеріалів відноситься до компенсації негативних наслідків. Сутність компенсаційних процесів полягає у «відволіканні» господарських ресурсів на виробництво продукції та послуг унаслідок забруднення [13].

Дослідження ринкових механізмів екологізації природокористування, охорони навколишнього природного середовища оперують

поняттями, як-от «недооцінені негативні побічні ефекти» та «недооцінені позитивні ефекти» [14–16]. Термін «недооцінені негативні побічні ефекти» визначає витрати внаслідок забруднення навколишнього природного середовища, порушення екологічного стану природних ресурсів, як такі, що не враховуються у витратах суб'єктів господарювання (підприємств), коли порушник не відшкодовує завданих збитків. «Недооцінені позитивні ефекти» — це, наприклад, різноманітні види екосистемної продукції та послуг природних ресурсів, що є неринковим побічним продуктом під час виробництва ринкової продукції.

Певна частина екологічних затрат (за винятком природоохоронних витрат) визначається у понятті «витрати переливу», що, певною мірою, відповідають категорії економічного збитку від деградації (забруднення) навколишнього природного середовища. Якщо виробництво або споживання товару породжує витрати, які не компенсуються третьою стороною, тоді виникають витрати переливу. Ці витрати у подальшому впливають на перерозподіл ресурсів.

Ресурси поступають у надлишковій кількості, а рівноважний обсяг виробленої продукції є більшим від її оптимального обсягу [2, с. 12–13].

На нашу думку, впровадження системи платного природогосподарювання, складовим елементом якої є екологічні податки, обумовлює в методологічному аспекті доцільність їх включення до складу загальних екологічних затрат (від англ. *environmental costs*).

Можливість одночасного урахування економічного збитку, природоохоронних витрат та екологічного податку, зокрема, визначається особливостями існуючої методології просторового розвитку [17], де «логістичні потоки» економічного збитку, екологічних податків та природоохоронних витрат мають різний просторово-часовий вимір, охоплюють різні періоди здійснення компенсаційних процесів та вжиття природоохоронних заходів.

Структурно-логічну схему, що визначає співвідношення зовнішніх ефектів (витрат), екологічних затрат, та їх інтернаціоналізацію в системі національної (інтегральної) безпеки просторового розвитку наведено на рис. 1.

Рис. 1. Співвідношення зовнішніх ефектів (витрат), екологічних затрат та механізмів їх інтернаціоналізації у контексті забезпечення національної безпеки

Екологічні платежі стягуються з підприємств-природокористувачів у рамках соціально-еколого-економічної відповідальності за забруднення. Основою для визначення розмірів платежів є нормативи плати та інформація про річний обсяг викидів шкідливих речовин. Цільова функція екологічних податків за забруднення — це компенсація збитку державі від правомірної екологічної шкоди, акумуляція грошових засобів на вжиття природоохоронних заходів загального територіально-просторового характеру, стимулювання середовищезахисної діяльності. Необхідно також наголосити, що екологічні податки є відособленою та специфічною частиною податкової системи у загальній системі екологічного регулювання, які виконують класичні функції — фіскальну та регулюючу. Крім фіскальної, також виділяється ресурсозберігаюча та контрольно-стимулююча [6].

Також відзначимо, що в методології оцінки екологічних податків (платежів) існує декілька підходів щодо розрахунку нормативів та розміру платежів за забруднення навколишнього природного середовища [2, с. 16]:

- на основі витрат, необхідних для ліквідації джерел забруднення;
- на основі економічного збитку;
- на основі комплексного урахування економічного збитку та природоохоронних витрат.

Введення системи екологічних платежів обумовлює, на нашу думку, можливість та необхідність розширення системи еколого-економічних показників для оцінки результативності та обґрунтування управлінських рішень в механізмах екологічного регулювання на різних ієрархічних рівнях природогосподарування.

Так, на макроекономічному рівні шляхом використання абсолютних, «класичних» загальноекономічних показників (національний доход, суспільний продукт, капіталовкладення тощо) пропонується створити низку відносних еколого-економічних показників для загально-економічного аналізу, як-от [18]:

- частка втрат, зумовлених забрудненням навколишнього природного середовища, у виробленому валовому національному продукті та доході;
- частка збитку від забруднення навколишнього природного середовища у використаному суспільному продукті або національному доході;
- частка капітальних вкладень екологічного призначення в загальному їх обсязі;
- співвідношення витрат на боротьбу із забрудненням навколишнього природного середовища та завданого збитку;
- низка додаткових відносних показників, розрахованих на основі мети конкретного аналізу та наявних даних.

Нами здійснено оцінку динаміки співвідношення екологічних податків та ВВП в Україні у 2010–2016 рр.

Питома частка надходжень від податків у ВВП України в середньому становить лише 0,19% і за останні два роки істотно знизилася. Поряд із тим досвід системи використання екологічного оподаткування у країнах Північної Європи та Близького Сходу свідчить про ефективність використання податкового джерела фінансового забезпечення природоохоронних заходів. Наприклад, частка надходжень від екологічних податків у ВВП в середньому становили: у Данії — 5%, Нідерландах — 3,9, Туреччині — 3,5, у Словенії та Ізраїлі — 3% [20]. У розвинених країнах надходження від екологічних податків за останні 15 років мають стійку тенденцію до зростання як завдяки підвищенню ставок податків, так і за рахунок розширення бази оподаткування. Так, у 2004 р., у середньому 2,6% від ВВП (чи 6,6% від загальних податкових надходжень) 25 країн ЄС припадали саме на екологічні податки [19]. В Україні, на жаль, немає таких офіційних достовірних показників, що потребує удосконалення статистичної звітності.

Оцінка результативності застосування системи екологічного оподаткування на рівні

Таблиця 1

Динаміка співвідношення надходжень від екологічних податків та ВВП України за 2010–2016 рр.

Показники	Роки						
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Надходження від екологічного податку, млрд грн	1,9	2,7	2,9	3,9	4,8	2,7	2,8
ВВП, млрд грн	1079,4	1300,0	1404,7	1465,2	1587,0	1988,5	2383,2
Частка надходжень від екологічних податків у ВВП, %	0,18	0,21	0,21	0,27	0,30	0,13	0,12

Джерело: розраховано за даними Державної служби статистики України та [4].

підприємств у сучасних умовах ринкового господарювання має певні труднощі з огляду на комерційну таємницю значної кількості фінансово-економічних показників. Якщо звернутися до історії становлення системи екологічних платежів за забруднення, то науковцями Сумської школи економіки природокористування та охорони навколишнього природного середовища вперше було здійснено оцінювання еколого-економічного рівня виробництва в умовах реалізації системи екологічних платежів за забруднення довкілля за період 1989–1990 рр. Були визначені співвідношення платежів, економічного збитку, витрат та результатів виробничої діяльності підприємств різних галузей більше ніж для 70 населених пунктів [21]. Проведений еколого-економічний аналіз було виконано за період відносно стабільного розвитку економіки (зокрема, використовувався показник «у цінах 1990 р.»), і тому в ньому відображено, певною мірою, об'єктивну, а не гіпертрофовану картину співвідношення досліджуваних показників. І це обумовлює доцільність розгляду певних еколого-економічних показників, які характеризують результативність застосування системи екологічних платежів для формування стратегічних орієнтирів щодо удосконалення організаційно-економічних механізмів екологічного регулювання природогосподарювання на основі застосування податкових важелів (табл. 2–3).

Для результативної реалізації стимулюючої (мотиваційної) функції екологічного оподаткування ставки податків повинні бути такими, щоб підприємства могли вигідніше здійснювати екологічну модернізацію виробництва, ніж сплачувати податки. Під час визначення соціально-економічної ефективності діяльності підприємства з урахуванням екологічної складової, відповідних локальних природоохоронних заходів враховуються встановлені ставки екологічного податку за забруднення. Тому критерієм ефективності природоохоронних заходів є еколого-економічний ефект, який розраховується як різниця між сумарною економією на екологічних податках та витратами на їх проведення. Визначення еколого-економічного ефекту природоохоронних заходів здійснюється з метою:

1. Техніко-економічного обґрунтування вибору оптимальних варіантів природоохоронних заходів, що розрізняються між собою за впливом на навколишнє природне середовище, а також за впливом на виробничі результати.

2. Економічної оцінки фактично здійснених природоохоронних заходів.

Економічний результат (P) складається з:

$$P = P_1 + P_2 + P_3, \quad (1)$$

де P_1 — економії на екологічних податках; P_2 — компенсаційних платежів підприємству з природоохоронних фондів; P_3 — приросту прибутку в основному виробництві завдяки реалізації природоохоронних заходів.

У складі витрат підприємства враховуються всі необхідні одноразові й експлуатаційні витрати. Економічний ефект (E) визначається за формулою:

$$E = P - Z, \quad (2)$$

За наявності кількох варіантів здійснення природоохоронних заходів, які однаково впливають на навколишнє природне середовище, але розрізняються за витратами на їх реалізацію, вибирається варіант з найменшими приведеними витратами (3).

$$Z = \sum_{t=1}^T \frac{I_t}{(1+r)^t} + \sum_{t=1}^T \frac{K_t}{(1+r)^t}, \quad (3)$$

де I_t — поточні витрати без урахування амортизаційних відрахувань в t -му році; K_t — капітальні вкладення в t -му році; r — нормативний коефіцієнт приведення різночасних витрат; T — розрахунковий період.

Оцінки ефективності природоохоронних заходів з урахуванням чинника екологічної безпеки на рівні підприємства потребує оцінки еколого-економічного ризику виникнення наднормативних викидів (скидів). Поєднання понять «ймовірність виникнення викиду», «величина маси шкідливих речовин» і «економічні втрати» (для підприємства — це штрафні санкції і так званий внутрішній збиток) дає підстави стверджувати про врахування еколого-економічного ризику під час визначення ефективності природоохоронних заходів, діяльності підприємств з урахуванням екологічної складової. Урахування еколого-економічного ризику — це оцінка ймовірності виникнення еколого-економічних втрат, які на сучасному етапі розвитку суспільства, економіки можуть бути обчислені з певною адекватністю щодо можливого забруднення навколишнього природного середовища. Економічна сутність екологічного ризику обумовлюється певною обмеженістю рівня знань суспільства про екологічну рівновагу, асиміляційним потенціалом природи та наслідками дестабілізації системи «природа–суспільство–економіка». Тому еколого-економічний ризик необхідно враховувати під час прийняття господарських рішень екологічного спрямування, проведення оцінки діяльності підприємств з урахуванням екологічної складової і, зрештою, брати до уваги можливість настання негативних незворотних наслідків для природи і суспільства.

Таблиця 2

Питома частка екологічних платежів за забруднення атмосфери стаціонарними джерелами у повній собівартості продукції та екологічного збитку, 1990 р., %

Галузі/Промисловість	Питома частка платежів у собівартості продукції	Питома частка екологічних платежів у величині збитку
1. Енергетична	1,92	29,52
2. Підприємства «Теплокомуненерго»	0,18	21,89
3. Хімічна	0,45	30,30
4. Нафтохімічна	0,04	36,44
5. Чорна металургія	0,49	22,54
6. Машинобудування та металообробка	0,21	24,44
7. Будівельних матеріалів	0,85	22,87
8. Деревообробна та целюлозно-паперова	0,36	31,07
9. Скляна та фарфорово-фаянсова	0,31	29,26
10. Легка	0,12	22,37
11. Харчова	0,25	23,69

Джерело: сформовано на основі [2, с. 132].

Таблиця 3

Питома вага атмосфероохоронної та екологічної складових у повній собівартості продукції, 1990 р., %

Галузі/Промисловість	Питома вага атмосфероохоронної складової*	Питома вага екологічної складової**
1. Енергетична	2,05	2,26
2. Підприємства «Теплокомуненерго»	–	0,2
3. Хімічна	1,04	0,55
4. Нафтохімічна	0,27	0,49
5. Чорна металургія	1,19	2,24
6. Машинобудування та металообробка	0,27	0,50
7. Промисловість будівельних матеріалів	1,60	2,39
8. Деревообробна та целюлозно-паперова	0,15	0,84
9. Скляна та фарфорово-фаянсова	0,44	0,55
10. Легка	0,10	0,21
11. Харчова	0,12	0,20

Джерело: сформовано на основі [2, с. 130–131]. * Під атмосфероохоронною складовою розуміють суму атмосферних витрат та екологічних платежів за забруднення атмосфери; ** під екологічною складовою розуміють суму природоохоронних витрат та екологічних платежів.

Загалом, системна оцінка результативності екологічного оподаткування потребує, насамперед, відповідного макроекономічного аналізу, оскільки на його основі формуються стратегічні орієнтири досягнення екологічно сталого просторового розвитку з урахуванням параметрів соціально-екологічної безпеки. З урахуванням відомих даних [10], нами окреслено основні проблеми в системі екологічного оподаткування, які потребують макроекономічного аналізу:

1. Нестабільність екологічного оподаткування: постійні зміни щодо цільового призначення надходжень; зміна пропорцій розподілу коштів між бюджетами різного рівня (державний та місцевий) та призначення (спеціальне та загальне).

2. Постійна зміна ставок екологічного податку та відповідний обсяг надходжень до бюджету не забезпечують фінансування необхідних природоохоронних заходів. Обсяги сукупних видатків на охорону навколишнього природного середовища перевищують надходження екологічного податку загалом, і ці видатки фінансуються з інших статей доходів бюджету. Отже, компенсаційна та фіскальна функції екологічного податку залишаються нереалізованими. У європейських країнах екологічний податок виконує компенсаційну функцію, оскільки надходження податку у кілька разів перевищують державні видатки на природоохоронні заходи. Фіскальна функція реалізується так, що цей податок формує 10% усіх податкових надходжень.

3. У європейських країнах переважна частина екологічних податків обумовлюється виробництвом та постачанням енергії. В Україні також значну частину забруднення атмосфери та водних об'єктів спричинено об'єктами енергетики, але це не визначає відповідні обсяги

надходжень від екологічного оподаткування (табл. 2–3).

На нашу думку, в межах макроекономічного аналізу результативності застосування системи екологічного оподаткування та природно-ресурсних платежів важливо здійснювати гіпотетичну оцінку впливу тіньової економіки на рівень соціально-еколого-економічної безпеки.

Мусимо констатувати, що тіньова економіка в Україні досягла таких масштабів (табл. 4), що вже безпосередньо торкається соціально-еколого-економічної безпеки суспільства на всіх рівнях просторового розвитку.

Зауважимо, що кожний метод розрахунку рівня тіньової економіки охоплює певну сферу національної економіки (з відповідною часткою в ній нелегального сектора). Тому лише інтегральний показник рівня тіньової економіки є комплексним індикатором, що повною мірою характеризує таке явище, як тіньова економіка. Аналіз основних загроз національній економічній безпеці дає підстави стверджувати, що нині саме тіньова економіка є головною загрозою національній безпеці країни [22], у т.ч. і екологічній безпеці. Цей процес продовжує прискорюватися, а не вповільнюється (і не припиняється), і простежується у всіх секторах економіки як у матеріальній, так і нематеріальній сферах. У цьому аспекті варто формувати, на нашу думку, показники еколого-економічної безпеки, як-от: обсяги недоотримання надходжень від сплати екологічних податків та природно-ресурсних платежів; обсяги забруднення навколишнього природного середовища та незаконного використання природних ресурсів господарськими суб'єктами тіньової економіки; нерегульоване зниження економічної оцінки природно-ресурсного потенціалу (капіталу) в територіально-просторовому та галузевому

Таблиця 4

Динаміка рівня тіньової економіки залежно від застосованих методів, % від обсягу офіційного ВВП

Методи	Роки							
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Згідно з Методичними рекомендаціями Мінекономрозвитку	38	34	34	35	43	40	35	32
Збитковості підприємств	30	25	27	27	31	26	22	21
Витрати населення — роздрібний товарооборот	44	48	46	51	58	57	51	48
Електричний метод	37	29	29	30	38	35	31	28
Монетарний	30	26	24	23	33	30	26	24

Джерело: сформовано авторами на основі [22].

му вимірі; обсяги фінансування та необхідних природоохоронних витрат унаслідок тіньового природогосподарування.

Отже, усвідомлення та врахування соціально-еколого-економічних параметрів тіньової економіки як основної загрози національній безпеці країни надає змогу застосовувати більш ефективну національну еколого-економічну політику.

Висновки. В інтегральному вигляді необхідно істотно збільшення чинних ставок екологічних податків від забруднення та розширення їх видової структури. Низька «чутливість» зниження екологічних податків завдяки вжиттю природоохоронних заходів майже не впливає

на стан соціально-еколого-економічної безпеки на різних ієрархічних рівнях просторового розвитку. Сучасна статистична звітність та облік екологічного та природно-ресурсного розвитку потребують певної їх адаптації для збалансованої оцінки соціально-еколого-економічних загроз національній безпеці. Методологія макроекономічного аналізу впливу тіньової економіки на загрози національній безпеці повинна враховувати екологічну складову. Подальші дослідження доцільно сконцентрувати на оцінці можливих змін параметрів (факторів-показників) соціально-еколого-економічної безпеки завдяки модернізації системи екологічного оподаткування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Балацький О.Ф. Экономика чистого воздуха. К.: Наукова думка, 1979. 296 с.
2. Мишенин Е.В., Семененко Б.А., Мишенина Н.В. Экономический механизм экологизации производства. Сумы: ИПП «Мрия-1» ЛТД, 1996. 140 с.
3. Методи оцінки екологічних витрат: монографія/за ред. д.е.н., проф. Л.Г. Мельника та к.е.н., доц. О.І. Карінцевої. Суми: ВТД «Університетська книга», 2004. 288 с.
4. Швець Ю.О., Григорович Л.С. Екологічний податок як інструмент економіки природокористування // Економіка і суспільство. 2017. Вип.10. С. 488–493.
5. Бець М.Т., Безпалова О.В. Екологічне оподаткування в Україні та його перспективи // Науковий вісник УкрДЛТУ: Збірник науково-технічних праць. Львів: УкрДЛТУ. 2004. Вип. 14.7. С. 154–158.
6. Лалаєва В. М. Податкові регулятори екологічної безпеки перехідної економіки України: автореф. дис... канд. екон. наук: 08.04.01 / Харк. нац. ун-т ім. В.Н.Каразіна. Харків, 2002. 20 с.
7. Шевченко І.В. Екологічне оподаткування: зарубіжний досвід та Україна. Стратегічні пріоритети: (науково-аналітичний щоквартальний збірник) / Нац. ін.-т стратегічних досліджень. Київ. 2014. № 2 (31). С. 55–60.
8. Мандрик В.О., Новак У.П. Екологічний податок в Україні: зарубіжний досвід, сучасні реалії, напрями удосконалення // Науковий вісник НЛТУ України. 2016. Вип. 26.6. С. 20–26.
9. Самусевич Я.В. Проблеми та перспективи використання в Україні зарубіжного досвіду екологічного оподаткування // Науковий вісник НЛТУ України. 2012. Вип. 22.14. С. 116–12.
10. Канонішена-Коваленко К. Екологічний податок від А до Я. Київ: Фондація «Відкрите суспільство», 2017. 108 с.
11. Шульга Т.М. Становлення і розвиток екологічного оподаткування в Україні // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. 2013, № 6–3. Том 2. С. 68–70.
12. Європейське екологічне агентство [Електронний ресурс] // URL:<http://www.eea.europa.eu/data-and-maps>
13. Гофман К.Г., Гусев А.А. Экологические издержки и концепции экономического оптимума качества окружающей природной среды // Экономика и мат.методы. 1981. Т. 17. Вып. 3. С. 515–527.
14. Макконнел К.Р., Брю С.Л. Экономикс: Принципы, проблемы и политика: Москва: Республика, 1992. 399 с.
15. Голуб А.А., Струкова Е.Б. Экономика природопользования. Москва: Аспект Пресс, 1995. 188 с.
16. Клемперер В.Д. Лесное хозяйство в условиях свободного рынка: потенциальные выгоды и опасности // Лесное хозяйство, 1990. С. 12–17.
17. Хвесик М.А., Быстряков И.К., Клиновой Д.В. Пространственная организация и направления использования природного богатства Украины // Экономика Украины. 2016. № 7. С. 46–65.
18. Шауэр П. Общеэкономические аспекты охраны окружающей среды // ЭХО. Экология, хозяйство, окружающая среда. Вып.1. Сост.А.И.Козырев, А.М.Костин.Москва:Прогресс, 1990. С. 11–30.
19. European Council. Green Paper on market-based instruments for environment and related policy purposes. Brussels, 2007. SEC (2007) 388. 33 p.
20. Козьменко С.М., Волковець Т.В. Особливості екологічного оподаткування в зарубіжних країнах // СумДУ. Серія «Економічна». № 1. 2012. С. 11–18.
21. Мишенина Н.В. Методичні основи оцінки та регулювання еколого-економічного рівня виробництва: дис. ... канд. екон. наук: 08.08.03 / Суми: Сумський державний університет, 1996. 236 с.
22. Подмазко О.М. Вплив тіньової економіки на загрози економічній безпеці країни // Економіка: реалії часу. 2014. № 4 (14). С. 142.

Інформація про автора

Мішенін Євген Васильович — доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки, підприємництва та бізнес-адміністрування, Сумський державний університет (Україна, 40000, м. Суми, вул. Римського-Корсакова, 2; e-mail: eugeniymishenin@yahoo.com).

Ярова Інесса Євгенівна — кандидат економічних наук, старший викладач кафедри міжнародних економічних відносин, Сумський державний університет (Україна, 40000, м. Суми, вул. Римського-Корсакова, 2; e-mail: zhs813@ukr.net).

Ye.V. Mishenin
Doctor of Economics, Professor
Sumy State University
(Sumy, Ukraine; e-mail: eugeniymishenin@yahoo.com)

I.Ye. Yarova
Ph.D. in Economics
Sumy State University
(Sumy, Ukraine; e-mail: zhs813@ukr.net)

SYSTEM EVALUATION OF THE RESULT OF ENVIRONMENTAL TAXATION IN THE CONTEXT OF SOCIO-ENVIRONMENTAL AND ECONOMIC SECURITY OF THE SPATIAL DEVELOPMENT

The article focuses on the features of environmental taxation in the context of ensuring the socio-ecological and economic security of the space development. The theoretical and methodological basis of formation of ecological taxation in the system of social and ecological costs and mechanisms of regulation of paid natural resource use has been considered. The structural scheme of the ratio of external effects (costs), environmental costs and the mechanisms for their internationalization in the context of national security is substantiated. The main directions of the macroeconomic analysis of environmental taxation have been formed. The methodology of environmental payments and ecological and economic risks taking into account the effectiveness of environmental protection measures has been substantiated. The main problem situations of environmental taxation have been identified that negatively affect the state of socio-ecological and economic security in the sectoral and spatial dimensions. Proved the need to improve the system of accounting and reporting of environmental and natural resource development for a balanced assessment of the socio-environmental and economic threats to national security. The main problem situations of environmental taxation, which negatively influence the state of socio-ecological and economic security, have been outlined.

Keywords: environmental taxation, socio-ecological and economic security, spatial development, environmental costs, macroeconomic analysis, effectiveness of environmental protection measures, shadow economy.

REFERENCES

- Balatskiy, O.F. (1979). *Ekonomika chistogo vozduha [Economics of the clean air]*. Kyiv: Naukova dumka, 296. (In Russ.)
- Mishenin, E.V., Semenenko, B.A., Mishenina, N.V. (1996) *Ekonomicheskiiy mehanizm ekologizatsii proizvodstva [Economic mechanism of greening production]*. Sumy: IPP «Mriya-1» LTD.140. (In Russ.)
- Melnyk, L.H., Karintseva, O.I. (2004). *Metody otsinky ekolohichnykh vtrat [Methods of estimation of ecological losses]: monograph*. Sumy: VTD «Universytetska knyha», 2004. 288. (In Ukr.)
- Shvets, Yu.O., Hryhorovych, L.S. (2017). *Ekolohichni podatok yak instrument ekonomiky pryrodokorystuvannya. [Ecological tax as an instrument of the economy of nature use]. Ekonomika i suspilstvo. [Economics and Society]. 2017. Vyp. 10. 488–493. (In Ukr.)*
- Bets, M.T., Bezpalo,va, O.V. (2004). *Ekolohichne opodatkovannia v Ukraini ta yoho perspektyvy. [Ecological taxation in Ukraine and its prospects]. Naukovyi visnyk UkrDLTU: zbirnyk naukovo-tehniknykh prats [Lviv Scientific Bulletin UkrDLTU: Scientific and technical Proceedings] Lviv: UkrDLTU. 2004. Vyp. 14.7. 154–158. (In Ukr.)*
- Lalaeva, V. M.(2002). *Podatkovi rehulatory ekolohichnoi bezpeky perekhidnoi ekonomiky Ukrainy [Tax regulators of ecological safety of transition economy of Ukraine]: author's abstract. Dis. ... Cand. Econ. Sciences: 08.04.01 / Kharkiv National University by Karazin. Kharkiv, 2002. 20 (In Ukr.)*
- Shevchenko, I.V. (2014). *Ekolohichne opodatkovannia: zarubizhnyi dosvid ta Ukraina [Ecological taxation: foreign experience and Ukraine]. Stratehichni priorityty [Strategic priorities]: (naukovo-analitychnyi shchokvartalnyi zbirnyk) / National Institute of Strategic Investigations. Kyiv. 2014. № 2(31). 55–60. (In Ukr.)*
- Mandryk, V.O., Novak, U.P. (2016). *Ekolohichni podatok v Ukraini: zarubizhnyi dosvid, suchasni realii, napriamy udoskonalennia [Ecological tax in Ukraine: foreign experience, current realities, directions of*

- improvement]. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy [Scientific Bulletin NLTU of Ukraine]*. Vyp. 26.6. 20–26. (In Ukr.) URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvnlntu_2016_26.6_5.
9. Samusevych, Ya.V. (2012). Problemy ta perspektyvy vykorystannia v Ukraini zarubizhnogo dosvidu ekolohichnoho opodatkovannia [Problems and prospects of using foreign experience in environmental taxation in Ukraine]. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy [Scientific Bulletin NLTU of Ukraine]*, 22.14. 116–12. (In Ukr.) URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvnlntu_2012_22.14_22.
 10. Kanonishena-Kovalenko, K. (2017). *Ekolohichni podatok vid A do Ya [Ecological tax from A to Z]*. Kyiv: Fundatsiia «Vidkryte suspilstvo», 108. (In Ukr.)
 11. Shulha, T.M. (2013). Stanovlennia i rozvytok ekolohichnoho opodatkovannia v Ukraini [Formation and development of environmental taxation in Ukraine]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu [Scientific Bulletin of the International Humanitarian University]*. Ser.: Yurysprudentsiia. № 6–3. Tom 2. 68–70. (In Ukr.)
 12. *Yevropeiske ekolohichne ahentstvo [European Environmental Agency]* URL: <http://www.eea.europa.eu/data-and-maps> (In Ukr.)
 13. Gofman, K.G., Gusev, A.A. (1981). Ekologicheskie izderzhki i kontseptsii ekonomicheskogo optimuma kachestva okruzhayushey prirodnoy sredy [Ecological costs and concepts of economic optimum of environmental quality]. *Ekonomika i mat. metody [Economy and mathematical methods]* T. 17.3. 515–527. (In Russ.)
 14. Makkonnel, K.R., Bryu, S.L. (1991). *Ekonomiks: printsipy, problemy i politika [Economics: Principles, problems and policy]*. Moskva: Respublika. 399. (In Russ.)
 15. Golub, A.A., Strukova, E.B. (1995). *Ekonomika prirodopolzovaniya [Environmental economics]*. Moskva: Aspekt Press. 188. (In Russ.)
 16. Klemperer, V.D. (1990). Lesnoe hazyaystvo v usloviyah svobodnogo ryinka: potentsialnyie vyigodyi i opasnosti [Forestry in a free market: potential benefits and dangers]. *Lesnoe hazyaystvo [Forestry]*. 12–17. (In Russ.)
 17. Hvesik, M.A., Byistryakov, I.K., Klinovoy, D.V. (2016). Prostranstvennaya organizatsiya i napravleniya ispol'shovaniya prirodnogo bagatstva Ukrainy [Spatial organization and use of natural resources of Ukraine]. *Nauchnyiy zhurnal «Ekonomika Ukrainyi» [Scientific journal «Economy of Ukraine»]*. 7. 46–65. (In Russ.)
 18. Shauer, P. (1990). Obscheekonomicheskiy aspektiy ohranyi okruzhayushey sredy [General economic aspects of environmental protection]. *EHO. Ekologiya, hozyaystvo, okruzhayushchaya sreda [EEE. Ecology, economy, environment]* / Ed. by A.I. Kozyrev, A.M. Kostin. Moskva: Progress, 11–30. (In Russ.)
 19. European Council. *Green Paper on market-based instruments for environment and related policy purposes*. Brussels, 2007. SEC (2007) 388. 33. (In Engl.)
 20. Kozmenko, S.M., Volkovets, T.V. (2012). *Osoblyvosti ekolohichnoho opodatkovannia v zarubizhnykh krainakh [Features of environmental taxation in foreign countries]*. SumDU. Seriiia «Ekonomichna» [SSU Economics]. № 1. 11–18. (In Ukr.)
 21. Mishenina, N.V. (1996). *Metodychni osnovy otsinky ta rehuliuвання ekoloho-ekonomichnoho rivnia vyrobnytstva [Methodological foundations of assessment and regulation of the environmental and economic level of production]*: dys. ... kand. ekon. nauk: 08.08.03/ Sumy: Sums'kyi derzhavnyi universytet, 236. (In Ukr.)
 22. Podmazko, O.M. (2014). Vplyv tinovoi ekonomiky na zahrozy ekonomichnii bezpetsi krainy [Impact of the shadow economy on threats to the country's economic security]. *Ekonomika: realii chasu. [Economics: realities of time]*. № 4 (14). 142. (In Ukr.)

Authors

Mishenin Yevhen Vasylovych — Doctor of Economics, Professor, Professor, of Department of Economics, Entrepreneurship and Business Administration, Sumy State University (Ukraine, 40000, Sumy, 2 Rym'sky-Korsakov St.; e-mail: eugeny_mishenin@yahoo.com).

Yarova Inessa Yevhenivna — Ph.D. in Economics, Senior Lecturer, Department of International Economic Relations, Sumy State University (Ukraine, 40000, Sumy, 2 Rym'sky-Korsakov St.; e-mail: zhs813@ukr.net).

Acknowledgments. The publication is carried out under the financial support of the Ministry of Education and Science of Ukraine within the framework of applied research projects «Causal modeling of collaboration of stakeholders in clean production: harmonization of socio-ecological and economic contradictions» («Каузальне моделювання колаборації стейкхолдерів при чистому виробництві: узгодження соціо-еколого-економічних протиріч») (approved by Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine from 30.06.2016 № 717) and «Structure-functional multiplicative model of development of the system of environmental taxes in Ukraine in the context of providing national security» («Структурно-функціональна мультиплексивна модель розбудови системи екологічних податків в Україні в контексті забезпечення національної безпеки») (0119U100759).